

KERSANTTI KIRK

Hugo Pratt: Kersantti Kirk — luopio.
Kustannus Oy Jalava, 1986.

Kustannus Oy Jalavan uusin lännen-seikkailu on *Kersantti Kirk — luopio*, Hugo Prattin maineikas nuoruudentyö. Kirjaan tutustuessa kannattaakin pitää mielessä, että kyseessä on nuoren, vähän päälle kaksikymppisen piirtäjän ensimmäisiä askeleita "vakavan" sarjakuuvan poluilla.

Kersantti Kirk on oikea miehisten miesten sarja. Jutun teemat ovat toki mielenkiintoisia: petturuus, pelkuruus, urheus, kunnia ja häpeä. Käsittely on vain vähän yksipuista. Vanhoista lännenleffoista tuttuihin kliseetilanteisiin löytyy aina kliseeratkaisut, ja oikeutta saa vain nyrkein ja asein. Prattin kuvaama maailma on myyttinen Villi Länsi, jossa kliseemäisetkin nalshahmot lois-

tavat täydellisellä poissaolollaan ja jossa intiaaneja ymmärretään vain jalo villi-kliseen verran, ei enempää. Hyvin vaivaannuttavaa.

Takakannen blurbissa kirjaa mainitaan yhdeksi Prattin päätöistä. Se vaikuttaa kuitenkin lähinnä nuoruudensynniltä verrattuna Prattin kypsempiin mestariteoksiin, joiden kaltaista lumoa ja imua ei tässä tarinassa yksinkertaisesti ole. Mutta jotain tässäkin on selvästi nupullaan, ainakin pyrkimys maailmoja-syleilevään eppiseen kerrontaan.

Kirjan käänös on asiallinen lukuun ottamatta harmillisen monia ja silmiinpistäviä kieliopillisia kömpelyyksiä ja kömmähdyksiä. Tekstaus on tehty liian paksulla kynällä, ja se on paikoin huolimaton ja luotaantyyöntävän näköistä. Painojälki on sekin paikoin sottaista.

Jukka Heiskanen